

# మూడుపువ్వులుకి

సోమనానికి వాళ్ళనన్న ఉత్తరంలాడు ఆ ఉత్తరంపై సంఘము ఆసనకి చిరాయ కలిగింపాయి. పూజకి లెక్కరకర్ బ్రాహ్మణ తీసుకోలేదు. కాంటిన్ లో తాని వెంట్రుకరింద కొట్టి మూపు న్నాడు సోమనాచం. తండ్రి రాసిన ఉత్తరం తీసి తిరిగి చదువుకున్నాడు. చూడంగా పరోక్ష. రామా రావు నవ్వుచూ నమమా చెప్పి న్నాడు. చిరునవ్వు ంది పుచ్చుచుంటూ. చూపుచో కోరికలు చిప్పి గా. అమ్మాయక వాళ్ళు బట్టా 'అయముకోగ' యంగా వేల్చి న్నాడు. ఆమె ఆసనకి కోసమే లండుజనలో రెండు గులాబీలు తుడుముకొచ్చింది. తగదు చెల్ల వట్టమీద భూమి అమెకీట్లను విడుగుచ్చాడు. లోలేటిలో ఆడుగు పెట్టినో కళ్ళనూ ఒకకళ్ళకోసం మరొకరు వెట్టించారు. కళ్ళకోసం ఒకరు ఆనందంగా అంకరించుకొని ప్రహా. కళ్ళకో వలకరించుకొంటారు. చూపుచో దామర్చించు కుంటారు.

మరి తనో ... సోమనానికి తండ్రి రాసిన ఉత్తరం కార్టో విరిగిన మూలా కలక వెస్తోంది. ఆ ఉత్తరాన్ని ముక్కలు ముక్కలుగా రంపేకాదు. ఆ చిరిగిన కాగితం ముక్కలు ఒక్కొక్కటే గాలికి ఎగిరిపోతున్నాయి. చిరిగిన కాగితం ముక్కలాంటిది తన అకుసు.

పంపకీ... ఆ కనాంటి కెళ్ళమని అట్టుంచుకొని గట్టిగా అక్షరముని తండ్రికి అక్షరం. తనకి నిండా తప్పి వెండ్రే వెండ్రే తప్పే తనకి వెళ్ళుచు చుట్టచుట్టాడు. అదింకా మానిపోయిన గోనల పల్లెచూళ్ళో చిచ్చికూర్చు కట్టుకుంటోంది. దానికి వచ్చేంవో నీలు. వేద ముచ్చుండీ.

సోమనాచం తనకు తానే జీవితంలో ఏదీ నిరయించుకోలేదు. ఎవరో వెనకనుంది వ్యక్తం తిప్పిచూ 'ఇంక నడు' అంటే ఆ ప్రకారం జీవితం సుడిచిపెట్టి.

మోమూల్లో తండ్రి కాంటిన్ లెక్కలు తీసుకో మున్నాడు. సోమనానికి లెక్కలకి చుక్కలు. లెక్కల్లో తిప్పాడు. కాలిదీలో సాహిత్యం వదువుకుండా ముసుకున్నాడు. సోమనాచం విన తండ్రి సూచనలు ట్యూటర్ కాబట్టి హిస్టరీ తీసుకో మున్నాడు. ఇంతే కాకుండా ముక్కలు మొహం తెలి యిరి ముసుకునవ్వు లారవి మేనక్క చూతురు ముచ్చ లకి మెళ్ళో ఓ వేసంగి శంకల్లో కాకట్టమన్నాడు. కత్తెకాదు. తననుకురు తనదీకాదు. ఎవరో నిర్ యాలు చేస్తారు. తను అనుభవించాడు. తనకి లెక్కలు. సానకర్, సుబ్బరాజ్యీ వీవీ నవత్త కాని తన యిష్టా యిష్టాతో వని లేదు.

ఎవరి ఇష్టాంతో వనిలేవనీ తను స్వకంఠంగా చేసుకునింది ఒక్కటే. అది గొంతు త్రీ పాడు కోటం. సోమనాచం గొంతు తగవంతుడిచ్చిన వరం సాక్షనచేసి గొప్ప గాయనకవాలని అతని కోరిక కాలేజీ వాటం పోటీలో అయిన పాల్లాని మొగ ఒహుమతి గెజుకున్నాడు. పాల పాడుతున్నంతనే, జనమంతా బొమ్మల్లా అయిపోయారు. అలా అయి పోయిన బొమ్మల్లో అందమైన బొమ్మ నీక. సోమ నాచం జహుమతి తీసుకొని వస్తుంటే నీక పంక రించింది. చాలా గొప్పగా పా ఠారం చింది.



\* శాన్యకుమారి \*

పాప గడగజ నై గుంట గడ నిద్రలో పున్న దాకర్ చేయకొని వెనుకా పరిచాడు. 'మనంలేదు దాకర్ నిద్ర వట్టతం లేదు. మీ చిల్లు వట్టుకున్నకొట్టి గాదిరా భార ఎక్కడై నిద్ర వట్టతం లేదు. మీ చిల్లు ఇవ్వతో ఇవ్వలేను' అన్నాడు అవతరి మనిసి. '..... అ ముక్కలు ఇవ్వడే చేప్పాలంటున్నా. ఇహా రాత్రి తెలి వారు నాకలా వదుతుంచుస్తూ నిద్ర.' అన్నాడు దాకర్ చిరాగ్గా కోపంతో.

పాడి పాడి మాటల్లో తన గానం ఎంత గొప్పకో తనంత గొప్పవాడో చెప్పింది.

ఆ రాత్రి సోమనాచునికి నిద్ర వట్టలేదు. కళ్ళ ముందు నీక కచ్చింది. ఎంతో సంసార వక్షంగా వెంగు తిప్పి కచ్చుకుంటుంది. ఆమెకి అందమైన గొంతుక ఉంది. ఎండుకో నీకంటే ఎక్కడలేని అభిమానం వట్టుకొచ్చింది సోమనాచునికి. దానున రామగా ఒహు సామాన్యంగా కచ్చించే నీకే తనకా ఎక్కడో లంక తంపనీ. తన జీవితం అవిక అకుకులో కలిసి మెలేసుకుపోతే దివ్యంగా

## సత్యం శంకరమంది

# గతంలు సృగతంలు

అ మున్నాడు లైబ్రరీ దగ్గర నీక కచ్చించింది. చిరునవ్వుతో బల్బురించింది సోమనాచుచ్చి. సోమనాచం తన నీకకి కళ్ళతో ఆకాగ నవ్వాడు. సాయంలరం వాళ్ళుంటికి డీకీ పిరిచింది. సోమ నాచం సంజరంతో వొప్పుకున్నాడు. నీక వాళ్ళంటికి మూడే గదిలు. స్కూలు వేట్లరెన లండ్రి ట్యూషన్లు చెప్పుకునే మొకటిగిది. వెంకవని ఎకగది. మూడోది చంటిలు. సోమనాచం వేళ్ళు ఒక్కటికి నీక తండ్రి ఎవరో ఇవ్వకు బల్బుక్కే ప్రోయెలు చెప్పి న్నాడు. తను అలా లోకటికి వెళ్ళ గనే తనకోసమే ఎవరు చూస్తున్నట్టు నీక వెంకురొచ్చింది. నీక ముదురాయనవ్వ కళ్ళుంటుంది. ముందుకు వెంకుకు ఆకలో నంపెంగి స్కూలరాకు తోంది. నీక వెనుకాం కోమలిని చూసి సోమనాచం ఆశ్చర్యపోయాడు. కోమలి కంచారి పిల్ల. కాల డీకీ కార్టో వస్తుంది. తన పాటంటే కోమలికి చాలా ఇష్టమిరి అవడం దాకా సోమనాచునికి తెలియదు.

ఎవరూడెరో మంతంమీక కూర్చున్న సోమనా చునికి డీ యిచ్చింది నీక. సోమనా చుక్కరొక్కాకలు లేకవనించలేదు సోమనాచుకి. అవన్నీ లెక్కవక టమే సోమనాచుకికి హాయిగా ఉంది.

ఎంచేతంటే తననిబోచూ చెప్పి. కనుక మరో మంతం వాచ్చుకుని నీక. కోమలి కూర్చుని కలుపు మొనలెట్టారు. నీక ఏవనుకుంటుండోనని కోమలి తయ్య ప మూట్టాడుతోంచినిందింది సోమనాచుకి. ముందు గది తలుపు మూసేసి తన్ను ఓ పాట పాడుమన్నారట్టదు. సోమనాచం కోంకెంకొనకట్టాడు. నీకని పాడుమన్నాడు. నీక నంకోండుం లేకుండా గొంతువిప్పి పాడింది. ఆ వాడే తీటలో తనికీట్లమైన వాడి కోటికి తీర్పుటంకోసం నంకోండుం లేకుండా పాడుటం కచ్చించింది. ఆ లర్పాక ఎవరూ ఆడ మ్మండనే సోమనాచం పాచాడు. పాట లర్పాక పాట వరనగా పాచాడు.

గంట గడిచాక నీక తండ్రి ముందుగది తలుపు తోసుకుని ఆ గదిలోకి వచ్చినప్పుడు వాళ్ళు తిరిగి ఈ ఫోకంకోకి వచ్చారు. ముగ్గుడూ లేచారు. నీక కళ్ళ రప్పిచో వెరిగిపోతున్నాయి. కోమలి కలు ఆకగా చూస్తున్నాయి. సోమనాచం పాటవకం సాడిందిన అత్తునుడిలా నవ్వాడు. కోమలి సోమ నాచుచ్చి వాళ్ళంటి దగ్గర తన కార్టో ప్రాప్ చేసి మ్మడుపుగా అతని చేతివేళ్ళు కాటింది.

వేసవిట్టుకింద ఇంకా వోకేలు వేసుకోలుంటేచిని వన్నెండోళ్ళ ముక్కలు చీనీకి సుబ్బరాజ్యీని కార్కగా గుండెలో ప్రతిష్ఠించుకుని. 'చెటి పీకా' 'లర్లి కోమలా' అమకుంటూ దావుకుచి చేతుల్లో మి.లం దాడుకున్నాడు సోమనాచం. ★

Source: Press Academy Website, Pragathi Patrika, December 1969

**Disclaimer:** This topic/article/write-up has been posted here to increase the availability of some rare, forgotten and precious material for appreciation by a wider audience and with no intention what so ever of copy right violation.

Request for removal of any copyrighted material, by the owner, will be promptly complied with.

Maganti Vamsi Mohan  
<http://www.maganti.org/>